

Sygn. akt I C 1650/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko D. M., M. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych D. M. i M. P. solidarnie na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. kwotę 4.617,25 zł (cztery tysiące sześćset siedemnaście złotych dwadzieścia pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 550,82 zł od dnia 30 marca 2012r. do dnia zapłaty,
- 745,29 zł od dnia 01 czerwca 2012r. do dnia zapłaty,
- 699,62 zł od dnia 28 września 2012r. do dnia zapłaty,
- 1.151,80 zł od dnia 01 grudnia 2012r. do dnia zapłaty,
- 1.469,72 zł od dnia 28 grudnia 2012r. do dnia zapłaty,

przy czym odpowiedzialność pozwanych jest solidarna z odpowiedzialnością D. S. orzeczoną nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej w sprawie XIV Nc 924/14 w dniu 24 kwietnia 2014r. jednocześnie z zastrzeżeniem pozwanym prawa do powoływania się w toku egzekucji na ograniczenie ich odpowiedzialności do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku po M. M. (1) zmarłym 02 stycznia 2013r.

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. ustala, że koszty procesu obciążają powoda w 85% a pozwane w 15% pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi.

Sygn. akt I C 1650/14

UZASADNIENIE

Powódka N. (...) Sp. zo.o. w O. domagała się zasądzenia od pozwanych D. S., D. M., M. P. kwoty 30.482,79 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 550,82 zł od dnia 30 marca 2012 r. do dnia zapłaty
- 745,29 zł od dnia 1 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty
- 699,62 zł od dnia 28 września 2012 r. do dnia zapłaty
- 1.151,80 zł od dnia 1 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty
- 1.469,72 zł od dnia 28 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty
- 25.865,54 zł od dnia 18 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych, z zastrzeżeniem, że pozwani D. M. i M. P. mają prawo powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego w celu wyegzekwowania zasądzonego od nich świadczenia pieniężnego na ograniczenie ich odpowiedzialności do wysokości wartości spadku nabytego po M. M. (1).

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w okresie od grudnia 2011 r. do stycznia 2013 r. powódka dostarczyła i sprzedała M. M. (1) i D. S., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) s.c. towar za łączną cenę 30.482,79 zł. Skutkiem czego obciążyla kontrahenta faktura VAT nr: 1 (...) z dnia 30 grudnia 2011 r. na kwotę 550,82zł, 2 (...) z dnia 2 marca 2012 r. na kwotę 745,29 zł, 2 (...) z dnia 29 czerwca 2012 r. na kwotę 699,62 zł, 2 (...) z dnia 31 sierpnia 2012 r. na kwotę 1.151,80 zł, 2 (...) z dnia 28 września 2012 r. na kwotę 1.469,72 zł, (...) z dnia 14 stycznia 2013 r. na kwotę 25.865,54 zł. Sprzedaż następowała w dwojaki sposób: wspólnicy spółki cywilnej składali zamówienia drogą elektroniczną, w których treści wskazywali rodzaj i ilość zamówionego towaru oraz miejsce dostawy i odbiorę. Po złożeniu zamówienia powódka wydawała zamówiony towar ze swoich magazynów oraz przekazywała go pracownikom, bądź współpracownikom spółki cywilnej, względnie dostarczała bezpośrednio odbiorcy towaru. (...) spółki cywilnej współpracowali z powódką również na podstawie umowy przechowywania towarów handlowych nr (...), zawartej w dniu 04 marca 2009 r., na podstawie której powódka przechowywała w magazynach spółki cywilnej sprzedawany przez siebie towar do wartości stanu magazynowego w wysokości 100.000 zł. Natomiast wspólnicy spółki cywilnej (...) mieli prawo do bezpośredniej sprzedaży przechowywanego towaru. W sytuacji gdy zamawiany przez kontrahentów T. sc towar znajdował się w magazynie spółki cywilnej, jego wydanie następowało z tego magazynu, a następnie (...) spółki (...) sc informowali o dokonanej sprzedaży i wskazywali dane konieczne do wystawienia faktury powiększoną o ich marżę. Po czym następowało uzupełnienie towaru w magazynie. Argumentowano, iż w dniu 30 grudnia 2011 r. D. S. przesłał pracownikowi powoda R. J. drogą elektroniczną wydruk zasobów (stanów magazynowych towarów handlowych znajdujących się w magazynie (...) sc) na dzień 30 grudnia 2011 r. Termin płatności ceny za sprzedany towar strony ustaliły na 90 dni od daty sprzedaży.

W dniu 2 stycznia 2013 r. zmarł wspólnik spółki cywilnej (...). Spadkobiercami po zmarłym są D. M. i M. P., które na podstawie aktu dziedziczenia zawartego w dniu 6 czerwca 2013 (akt notarialny Rep. A nr (...)) przed notariuszem E. G. nabyły spadek z dobrodziejstwem inwentarza zatem odpowiadają za dług spadkowy do wysokości stanu czynnego spadku.

Zdaniem powódki zamówiony towar objęty w fakturach VAT został wydany w ilości zamówionej przez spółkę cywilną (...). Do zapłaty pozostała kwota 30.482,79 zł.

W dniu 24 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodny z żądaniem pozwu.

Nakaz zapłaty w stosunku do pozwanego D. S. jest prawomocny.

Pozwana D. M. oraz M. P. wniosły każda z osobna sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, ponosząc zarzut przedawnienia w zakresie kwoty 3.147,83 zł z tytułu 1 (...) z dnia 30 grudnia 2011 r. na kwotę 550,82zł,

2 (...) z dnia 2 marca 2012 r. na kwotę 745,29 zł, 2 (...) z dnia 29 czerwca 2012 r. na kwotę 699,62 zł, 2 (...) z dnia 31 sierpnia 2012 r. na kwotę 1.151,80 zł, wniosły o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Podniosły, iż powódka nie wykazała, które z faktur, czy wymienionych w nich towarów, dotyczyły danego sposobu dokonywania rozliczeń. Nie wykazała wykonania zobowiązania niepieniężnego. W ocenie pozwanych załączone do akt sprawy faktur VAT stanowią dowód na dokonanie jednostronnych czynności księgowych przez powódkę. Nadto strona powodowa nie wykazała, by A. O., której podpis widnieje na fakturach wystawionych przez powodową spółkę była uprawniona do jej reprezentacji. Kwestionowały zasadność wystawienia faktur VAT (...) z dnia 14 stycznia 2013 r. , z uwagi na jej zawyżoną wartość. Wskazywały na nieuzasadniony 3 – dniowy termin płatności ww. faktury, bowiem dotychczas były one wystawiane z 90 - dniowym terminie płatności. Podnosiły, iż przedmiotowa faktura nie została doręczona spółce, ani osobie uprawnionej do jej reprezentacji. Zwracały uwagę również na okoliczność, iż wspólnicy spółki cywilnej (...) nie mogli samodzielnie zaciągać zobowiązań, których wartości przekraczała kwotę 10.000 zł, zgodnie z umową spółki wówczas potrzeba była zgoda wszystkich wspólników. W niniejszej sprawie zgoda ta nie mogła zostać wyrażona przez M. M. (1), gdyż zmarł prze wystawieniem faktury.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

N. (...) Sp.zo.o. w O. (następca prawny (...) sp. z o.o. w O.) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w okresie od grudnia 2011 r. do stycznia 2013r. dostarczyła i sprzedawała M. M. (1) i D. S., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) s.c. towar - tworzywa sztuczne.

W związku z dokonaną sprzedażą obciążyla kontrahenta – spółkę cywilną fakturą VAT nr:

- 1 (...) z dnia 30 grudnia 2011 r. na kwotę 550,82zł,
- 2 (...) z dnia 2 marca 2012 r. na kwotę 745,29 zł,
- 2 (...) z dnia 29 czerwca 2012 r. na kwotę 699,62 zł,
- 2 (...) z dnia 31 sierpnia 2012 r. na kwotę 1.151,80 zł,
- 2 (...) z dnia 28 września 2012 r. na kwotę 1.469,72 zł

z 90 - dniowym terminem płatności.

Sprzedaż następowała w dwojaki sposób: wspólnicy spółki cywilnej składali zamówienia drogą elektroniczną, których treści wskazywali rodzaj i ilość zamówionego towaru oraz miejsce dostawy i odbiorę. Po złożeniu zamówienia powódka wydawała zamówiony towar ze swoich magazynów oraz przekazywała go pracownikom bądź współpracownikom spółki cywilnej, względnie dostarczała bezpośrednio odbiorcy towaru. (...) spółki cywilnej współpracowali z powódka również na podstawie umowy przechowywania towarów handlowych nr (...) zawartej w dniu 04 marca 2009 r., na podstawie której powodowa spółka przechowywała w magazynach spółki cywilnej sprzedawany przez siebie towar do wartości stanu magazynowego w wysokości 100.000 zł. Natomiast wspólnicy spółki cywilnej (...) mieli prawo do bezpośredniej sprzedaży przechowywanego towaru. W sytuacji gdy zamawiany kontrahentów T. sc towar znajdował się w magazynie spółki cywilnej jego wydanie następowało z tego magazynu, a następnie (...) spółki (...) sc informowali o dokonanej sprzedaży i wskazywali dane konieczne do wystawienia faktury powiększoną o ich marżę. Po czy następowało uzupełnienie towaru w magazynie.

/ dowód: odpis KRS spółki (...) sp.zo.o.” w O. –k.24-30, odpis pełny KRS spółki (...).zo.o. w O. -k. 58-64, faktury VAT –k. 10-21, faktury VAT wraz z dowodami WZ- k. 219-226, zaświadczenia o dokonaniu zamiany wpisu w ewidencji działalności gospodarczej –k. 22-23, umowa przechowywania towarów handlowych nr (...) -k. 31-33, umowa spółki cywilnej wraz z aneksami –k. 77-81, dokumentacja księgowa –k. 133-203, zeznania świadka M. M. (2) –k. 268-269, zeznania świadka D. L. (1) –k. 290-292, zeznania świadka Ł. P. – k. 292-293 zeznania świadka R. J. –k. 312-316, zeznania pozwanej M. P. –k. 323/

W dniu 2 stycznia 2013 r. zmarł wspólnik spółki cywilnej (...). Spadkobiercami po zmarłym są D. M. i M. P., które na podstawie aktu poświadczenia dziedziczenia zawartego w dniu 6 czerwca 2013 (akt notarialny Rep. A nr (...)) przed notariuszem E. G. nabyły spadek każda w 1/2 spadku z dobrodziejstwem inwentarza.

/ dowód: akt poświadczenia dziedziczenia - Rep. A nr 1887/2013 –k. 46-47/

Po śmierci wspólnika spółki cywilnej (...) powodowa spółka odebrała towar zgromadzony w magazynie spółki (...), a nie sprzedany do tej pory.

/ dowód: świadka M. M. (2) –k. 268-269, zeznania świadka D. L. (1) –k. 290-292, zeznania świadka Ł. P. – k. 292-293 zeznania świadka R. J. –k. 312-316, zeznania pozwanej D. M. –k. 322-323, zeznania pozwanej M. P. –k. 323/

Po odbiorze towaru powódka wystawiła fakturę vat nr (...) na kwotę 25.865,54 zł.

/dowód: faktura vat nr (...) k. 17-21/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów, przedstawionych przez strony, w tym w szczególności w postaci aktu poświadczenia dziedziczenia, faktur VAT, dowodów wydania materiału (WZ), podatkowej księdze przychodów i rozchodów, deklaracjach podatku VAT-7. Są one w pełni wiarygodne, ich autentyczność jest niewątpliwa, a nadto nie były one skutecznie zakwestionowane przez strony. Strona pozwana co prawda kwestionowała dokumenty WZ, wskazując, iż nie zostały one podpisane, w związku z tym mogły powstać w dowolnym czasie i okolicznościach. Dowody WZ w związku z brakiem na nich podpisu, nie korzystają z przymiotu dokumentów prywatnych zgodnie z art. 245 kpc. Tym niemniej w ocenie Sądu fakt wydania towaru, jego rozliczenia co do zasady potwierdza dokumentacja księgowa przedłożona przez stronę pozwaną.

Nadto Sąd w swych ustaleniach oparł się na zeznaniach pozwanej M. P., świadka M. M. (2), którzy potwierdzili współpracę między powodową spółką, a spółką (...) oraz fakt zabrania części towaru, pozostającego na terenie spółki cywilnej na zlecenie powódki. Świadek Ł. P. również potwierdził fakt odbioru części towaru. Wskazał, iż z przeprowadzonej inwentaryzacji został sporządzony protokół.

Sąd jedynie częściowo dał wiarę zeznaniom świadka D. L. (2), Ł. R.. Potwierdzili oni zasady współpracy między przedmiotowymi spółkami. D. L. (2) potwierdził także sporządzenie protokołu. W pozostałym zakresie co do nienadawania się części towaru pozostającego na terminie spółki cywilnej do odsprzedaży, Sąd uznał zeznania ww. świadków za gołosłowne, niezajdujące potwierdzenia w zgromadzonym materiale w sprawie. Sąd dokonując oceny zeznań świadków miał na uwadze, iż są oni byłymi pracownikami powodowej spółki, zainteresowanej wynikiem sprawy.

Świadek R. J. potwierdził również zasady współpracy między spółkami.

Sąd pominął dowód z zeznań pozwanej D. M., która zaślaniała się brakiem wiedzy odnośnie prowadzonej działalności gospodarczej przez zmarłego męża wspólnika spółki cywilnej (...).

Sąd na mocy art. 231 kpc oddalił wniosek strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i księgowości.

W pierwszej kolejności Sąd uznał za zasadne odniesienie się do zarzutu przedawnienia podniesionego przez stronę pozwaną.

W ocenie Sądu zarzut ten jest niezasadny.

Bezspornym w niniejszej sprawie była legitymacja stron oraz fakt, że stroną powodową i (...) spółkę cywilną łączyły umowy w zakresie współpracy, na mocy której strona powodowa dokonywała zbycia towaru spółce (...).

Zgodnie z art. 535 k.c., który ma w niniejszej sprawie zastosowanie, na podstawie umowy sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Do obowiązków sprzedawcy należy więc przeniesienie prawa własności rzeczy oraz wydanie rzeczy, a do kupującego odebranie tej rzeczy oraz zapłata ceny.

Rozpatrując podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia, Sąd miał na uwadze treść art. 554 kc, zgodnie z którym roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy (...), przedawniają się z upływem lat dwóch, a roszczenie powódki jest właśnie roszczeniem z tytułu sprzedaży dokonanej w ramach działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy. Artykuł 554 k.c. ma zastosowanie także do roszczeń z tytułu sprzedaży wyrobów (produktów) dokonanej przez ich producenta, niezależnie od organizacyjnej formy tej sprzedaży (por. uchwała SN z dnia 29 lutego 1996 r. sygn. akt III CZP 13/96 OSNC 1996/5/71). Przy czym zgodnie z art. 120 § 1 kc zd. 1 bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Stosownie do treści art. 123 § 1 pkt 1 kc bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Przenosząc powyższe na grunt niniejszego postępowania wskazać należy, iż roszczenia strony powodowej stały się wymagalne w okresie od marca 2012 r. do stycznia 2013 r., pozew został złożony do sądu w dniu 13 grudnia 2013 r., zatem na dzień wniesienia pozwu nie upłynął ustawowy termin przedawnienia z art. 554 kc. Sąd nie miał wątpliwości, iż określony w fakturach termin zapłaty był akceptowany przez spółkę cywilną (...) skoro uwzględniła ona przedmiotowe faktury w swej dokumentacji księgowej, brak jest jakiegokolwiek dowodu, aby faktury wystawiane za życia M. M. (1) były kwestionowane przez spółkę cywilną i jej wspólników.

Spór sprowadzał się do zasadności żądania zasądzenia od pozwanych D. M. i M. P. na rzecz powódki kwoty 30.482,79 zł.

Bezspornym w sprawie było, iż do realizacji transakcji handlowych między przedmiotowymi spółkami dochodziło w ten sposób, iż spółka (...) prowadziła magazyn, w którym były przechowywane towary, stanowiące własność (...) sp. z o.o. i wprost z tego magazynu spółka (...) dokonywała ich sprzedaży. Wówczas dochodziło do rozliczeń między stronami. W związku z takimi transakcjami zostały wystawione faktury na łączną kwotę 30.482,79 zł, które zdaniem strony powodowej nie zostały zapłacone. W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie, w części w jakiej podstawę dochodzenia roszczeń stanowiły faktury, wystawione do dnia 28 września 2012 r., w łącznej kwocie 4.617,25 zł. W tym miejscu wskazać należy, iż na zobowiązanie Sądu, z wniosku strony powodowej, strona pozwana złożyła wyciągi z księgi przychodów i rozchodów spółki (...), jak również rejestr zakupów VAT ww. spółki. Z tych dokumentów wynikało w sposób nie budzący wątpliwości, że te wszystkie pięć faktur (1 (...) z dnia 30 grudnia 2011 r. na kwotę 550,82zł, 2 (...) z dnia 2 marca 2012 r. na kwotę 745,29 zł, 2 (...) z dnia 29 czerwca 2012 r. na kwotę 699,62 zł, 2 (...) z dnia 31 sierpnia 2012 r. na kwotę 1.151,80 zł, 2 (...) z dnia 28 września 2012 r. na kwotę 1.469,72 zł) zostały przez spółkę (...) rozliczone. Skoro ww. faktury zostały rozliczone w dokumentacji księgowej, należało przyjąć, iż towar został przez spółkę (...) spółce (...) wydany. A zatem spółka (...) była zobowiązana do zapłaty za towar ujęty we wskazanych powyżej fakturach VAT. Ciężar dowodu w zakresie dokonania zapłaty spoczywał na stronie pozwanej, zgodnie z art. 6 kc i 232 kpc. Strona pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej ciężaru ww. zakresie. Z tych względów Sąd powództwo co do kwoty 4.617,25 zł uwzględnił, o czym na mocy art. 535 k.c., orzekł jak w pkt 1 wyroku. Jednocześnie Sąd zaznaczył, iż odpowiedzialność pozwanych jest solidarna z odpowiedzialnością D. S. orzeczoną nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy(...)w sprawie (...) w dniu 24 kwietnia 2014r., z zastrzeżeniem pozwany prawa do powoływania się w toku egzekucji na ograniczenie ich odpowiedzialności do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku po M. M. (1) zmarłym 02 stycznia 2013r.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 k.c., od dnia następnego po dniu płatności poszczególnych kwot wynikających z faktur w zakresie uwzględnionego powództwa.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Ostatnia faktura VAT Nr (...) z dnia 14 stycznia 2013 r. opiewająca na kwotę 25.865,54 zł została wystawiona po śmierci jednego ze (...) spółki (...), którego następcami prawnymi SA pozwane D. M. i M. P.. Powyższe było w sprawie bezsporne. Faktura ta została wystawiona w związku z rozliczeniem umowy łączącej spółkę (...) i spółkę (...). W toku postępowania ustalono, iż doszło do wydania towarów zgromadzonych w magazynie prowadzonym przez spółkę (...), a nie sprzedanych do tej pory. Strona powodowa te towary odebrała. Z zeznań świadków oraz pozwanej M. P. wynikało, iż nie wszystkie towary przez stronę powodową zostały odebrane, choć pozwane deklarowały wolę wydania całości towaru. Z dokonanej czynności sporządzono protokół, co potwierdzili świadkowie, jednakże strona powodowa takiego protokołu nie przedstawiła w niniejszym postępowaniu. Powódka twierdziła, iż rzeczy wydane przez pozwane w większości nie nadawały się do dalszej odsprzedaży, wystawiła fakturę na kwotę odpowiadającą bądź nie wydanemu towarowi, bądź zniszczonemu. Powyższych okoliczności można jedynie domniemywać, ponieważ strona powodowa tych okoliczności w postępowaniu dostatecznie nie wyjaśniła, do czego była zobowiązana na mocy art. 6 kc i 232 kpc. Zgodnie z treścią przepisów art. 232 k.p.c. i art. 6 k.p.c. in fine to strony mają obowiązek wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód z urzędu, ale nie ma takiego obowiązku. Jest to wyrazem zasady, iż to strony powinny być zainteresowane wynikiem postępowania oraz że to strony dysponują przedmiotem postępowania m.in. poprzez powoływanie i przedstawianie Sądowi wybranych przez siebie dowodów. Samo zaprzeczenie okolicznościom dokonane przez stronę procesową wywołuje ten tylko skutek, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nie udowodnienia sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (SN 28.04.1975 III CRN 26/75). Reguły dowodzenia, a więc rozkład ciężaru dowodu, określa przepis art. 6 k.c. Wynika z niego przedmiot i osoba, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Artykuł ten jednoznacznie stanowi, że ciężar udowodnienia faktów spoczywa na stronie, która wywodzi z tych faktów skutki prawne (SN I CKU 45/96 OSNAP 1997/6-7/76). W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, zasadności swojego żądania w zakresie kwoty 25.865,54 zł. Nie wykazała jakie konkretnie towary zostały zwrócone, a jakie nie. Co istotne strona powodowa nie kwestionowała gotowości strony pozwanej do wydania towaru. W żaden sposób nie udokumentowała, nie wykazała w jakiej części towar był zniszczony, jakiego charakteru to były zniszczenia, czy też rzeczywiście dyskwalifikujące towar z dalszej odsprzedaży. Z tych względów Sąd w zakresie kwoty 25.865,54 zł powództwo oddalił. Wskazać należy, iż zawnioskowany przez stronę powodową wniosek o dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i księgowości na okoliczność czy rzeczywiście doszło do sprzedaży nie był przydatny dla rozstrzygnięcia zasadności żądania pozwu w zakresie kwoty 25.865,54 zł.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z akt. 100 kpc. obciążając strony postępowania zgodnie z odpowiedzialnością z wynik sprawy, ustalając, iż koszty procesu obciążają powódkę w 85%, a pozwane w 15%, pozostawiając ich szczegółowe rozliczenie referendarzowi sądowemu zgodnie z art. 108 §1 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...) D. M. i M. P.(...)
4. (...)